

Αναστασία Μπούτρου

Εργασία για το βιβλίο «Παπούτσια με φτερά»

➤ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΡΟΖΑΣ

α) Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί.

Αυτό το απόσπασμα εννοεί ότι όταν κάποιος κλείνει τα μάτια του, μπορεί να ταξιδέψει με τη φαντασία του, σε έναν καλύτερο κόσμο, μακριά από τον άσχημο και μίζερο κόσμο όπου ζει. Στον φανταστικό κόσμο, όλοι οι άνθρωποι θα είναι ενωμένοι και αγαπημένοι. Δε θα υπάρχουν ανισότητες και πόλεμοι ούτε άνθρωποι που αναγκάζονται να φύγουν από την πατρίδα τους και να γίνουν πρόσφυγες.

β) Ο καθένας έχει τον δικό του παράδεισο... Κι ο δικός μου παράδεισος; Πότε σκεφτόμουν κάτι μικρό, κάτι ελάχιστο, και πότε κάτι άπιαστο. Στο τέλος, αφού σκέφτηκα πολύ... αποφάσισα πως κι από ένα τίποτα γίνεται ο Παράδεισος.

Σύμφωνα με αυτό το απόσπασμα, ο καθένας ξεχωριστά, με τις σκέψεις του και την φαντασία του βλέπει αυτό που ποθεί, μέσα στον δικό του παράδεισο. Ο παράδεισος μπορεί να δημιουργηθεί από κάτι πολύ μικρό, όπως μια καλή πράξη. Για παράδειγμα, για κάποιους, παράδεισος είναι να βοηθούν συνανθρώπους ή να περνούν τον ελεύθερό τους χρόνο με τους αγαπημένους τους ανθρώπους. Για μένα παράδεισος είναι να χορεύω, να παίζω πιάνο, να ζωγραφίζω και να διαβάζω βιβλία.

γ) «Ούτε να το σκεφτείς». Να δειλιάσεις δηλαδή, να το βάλεις στα πόδια, να λογαριάσεις μόνο τον εαυτό σου όταν ένας άνθρωπος έχει πέσει σ' ένα τόσο βαθύ πηγάδι.

Το απόσπασμα αυτό διδάσκει ότι δεν πρέπει ποτέ να δειλιάσεις όταν κάποιος χρειάζεται τη βοήθειά σου και να μην το βάζεις στα πόδια λόγω εγωισμού. Πρέπει να βοηθάς τον συνάνθρωπό σου και να μην λογαριάζεις μόνο τον εαυτό σου.

δ) Έτσι, φαντάστηκε ότι αυτός ο άλλος κόσμος θα ήταν σαν χαμόγελο. Ένα χαμόγελο που θα ένωνε πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, τις μικρές κόκκινες πυγολαμπίδες που αναβόσβηναν στον χάρτη κι όλους τους άλλους, τους πολλούς και διαφορετικούς που βαδίζουν πάνω στη γη.

Το απόσπασμα αναφέρεται σε έναν άλλον κόσμο, όπου όλοι θα ήταν ενωμένοι και δεν θα υπήρχαν ανισότητες. Δεν θα υπήρχαν φτωχοί και πλούσιοι, άσπροι και μαύροι, ούτε συγκρούσεις ανάμεσα σε ανθρώπους διαφορετικής εθνικότητας. Επομένως, όλοι οι άνθρωποι θα σέβονταν τις διαφορές των υπόλοιπων ανθρώπων.

➤ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΡΟΖΑΣ)

α) Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονταν.

Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια και τα γράμματα. Η γλώσσα είναι η ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα ενός τόπου, ο τρόπος με τον οποίο μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματά τους οι άνθρωποι και να επικοινωνήσουν με τη δική τους γλώσσα. Με τη γλώσσα μπορούν να θυμούνται και να ονειρεύονται.

β) Όταν πεθαίνει μια γλώσσα, πεθαίνουν μαζί της τα παραμύθια, τα τραγούδια και τελικά κι ένα κομμάτι του κόσμου.

Αυτό το απόσπασμα εννοεί ότι χωρίς τη γλώσσα τους οι άνθρωποι δεν μπορούν να μιλήσουν ή να τραγουδήσουν. Επίσης δεν μπορούν να πουν παραμύθια, να εκφραστούν και να πουν την ιστορία του τόπου τους.

γ) Αν δεν έχεις τις λέξεις, δεν έχεις ζωή. Πώς να πεις σε κάποιον πεινάω, αγαπάω, φοβάμαι; Πώς να πεις υπάρχω;

Αν δεν έχεις τις λέξεις δεν μπορείς να πεις κάποιες βασικές σου ανάγκες όπως πεινάω, ούτε να εκφράσεις κάποια συναισθήματα όπως αγαπάω ή φοβάμαι ακόμη και να πεις ότι υπάρχεις. Δηλαδή, χωρίς τη γλώσσα ο άνθρωπος είναι ένα τίποτα.

2. α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Αυτό το βιβλίο, θέλει να περάσει πολλά μηνύματα. Καταρχάς, ένα από τα βασικά μηνύματα είναι η φιλία, όπως φαίνεται στη σχέση του Χασίμ και της Ρόζας ή στην σχέση της Ρόζας με την Αθηνά. Επίσης, είναι η αλληλεγγύη, καθώς στο βιβλίο φαίνεται ότι όλοι στη γειτονιά βοηθούν τους συνανθρώπους τους. Άλλα μηνύματα είναι η γενναιότητα και η ψυχική δύναμη, αφού η Ρόζα παρόλο που την πονά το πόδι της προσπαθεί να είναι δυνατή, να βοηθά τους άλλους και να συμμετέχει σε ό,τι συμβαίνει στη γειτονιά. Επιπρόσθετα, η συγγραφέας περνά μηνύματα κατά του ρατσισμού. Η Ειρήνη προστατεύει τον Κωστή από μέλη ρατσιστικής οργάνωσης, οι οποίοι θέλουν να διώξουν τους μετανάστες και τους πρόσφυγες από την πλατεία. Τέλος, ένα άλλο βασικό μήνυμα είναι ότι κάθε χώρα πρέπει να κρατά τα δικά της χαρακτηριστικά και να προστατεύει τον πολιτισμό της, την γλώσσα της, τα ήθη και τα έθιμά της.

β) Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Πιστεύω πως ο τίτλος του βιβλίου “παπούτσια με φτερά” σημαίνει ότι με την φαντασία σου ταξιδεύεις σε πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, όπου εκεί μπορείς να κάνεις πράγματα που στον πραγματικό κόσμο είναι ακατόρθωτα. Όπως η Ρόζα, που στον πραγματικό κόσμο έχει πρόβλημα με το πόδι της, ενώ στον φανταστικό, μπορεί να περπατά

κανονικά και να τρέχει. Μερικές φορές αυτός ο φανταστικός κόσμος σε βοηθά και στον πραγματικό. Για παράδειγμα, οι περιπέτειες της Ρόζας στον φανταστικό κόσμο την βοήθησαν να έχει ψυχική δύναμη και εμπιστοσύνη στον εαυτό της.

Εγώ όταν φοράω “παπούτσια με φτερά” ταξιδεύω σε έναν κόσμο όπου είμαι μπαλαρίνα και χορεύω στην μεγαλύτερη σκηνή του κόσμου με πάνω από 1.000 θεατές. Πιστεύω πως τα ταξίδια μου στα όνειρα θα με βοηθήσουν να πιστεύω στις ικανότητές μου και να μην δειλιάζω.

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Τα αποσπάσματα που ξεχώρισα είναι δύο. Αρχικά, το πρώτο απόσπασμα είναι εκεί όπου κάποια μέλη ρατσιστικής οργάνωσης επιτίθενται σε έναν μικρό μετανάστη, τον Κωστή και σε άλλους μετανάστες και πρόσφυγες που βρίσκονταν στην πλατεία. Τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων είναι ότι δεν μπορούν να ζουν ελεύθερα, διότι δέχονται απειλές από τους ρατσιστές. Επίσης, ξεχώρισα το απόσπασμα όπου ρατσιστές έσπασαν το τζάμι στο μαγαζί του Μούσα και της Ρίμα γιατί ανήκαν σε άλλη φυλή.

Οι μετανάστες φεύγουν από την πατρίδα τους λόγω άσχημης οικονομικής κατάστασης και μετακινούνται σε μια άλλη χώρα. Το πιο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι η ρατσιστική συμπεριφορά απέναντί τους. Για παράδειγμα πολλοί άνθρωποι θέλουν να τους διώξουν, επειδή έχουν διαφορετική εθνικότητα ή έχουν διαφορετικό χρώμα.

Παρόλα αυτά, όπως φαίνεται και στο βιβλίο, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που βοηθούν τους μετανάστες, τους αγαπούν και τους υπερασπίζονται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΠΟΥΤΡΟΥ